

από τον Μέγα Αλέξανδρο, έκοβαν ασήμι και μπρούντζο.

αϊκών τεχνών, τα αρχαία ελληνικά και σημαντικά από τους ιστορικούς

Βιογραφικό

ου, πήρε το πτυχίο του από το Πανεπιστήμιο και αργότερα, έκανε το μεταπτυχιακό του M.I.T. Έχει, επίσημα, το Master of Arts του School of Arts and Sciences, του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης.

Εργάστηκε στο M.I.T. και σαν ασφαλιστής Chubb & Son, πριν δημιουργήσει την εταιρεία American Internati-

onal του, ο Τζέρι Θεοδώρου, κυριεύει τα αρχαία ελληνικά νομίσματα, γράφει και δημοσιεύοντας αρκετά ερευνητικά άρθρα, γι' αυτά. Έχει διαλέξει, με προβολή διαφάνειας, το θέμα.

Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου, στο Πολιτιστικό Κέντρο «ΟΡΕΟΝ», 4η Λεωφόρος, 2ος όροφος,

στην αγγλική γλώσσα και η είσοδος είναι το κοινό.

«Οθωνος»

Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου και ώρα 2:30μ.μ., στο Πολιτιστικό Κέντρο «ΟΡΕΟΝ», 4η Λεωφόρος, 2ος όροφος, στην αγγλική γλώσσα και η είσοδος είναι το κοινό.

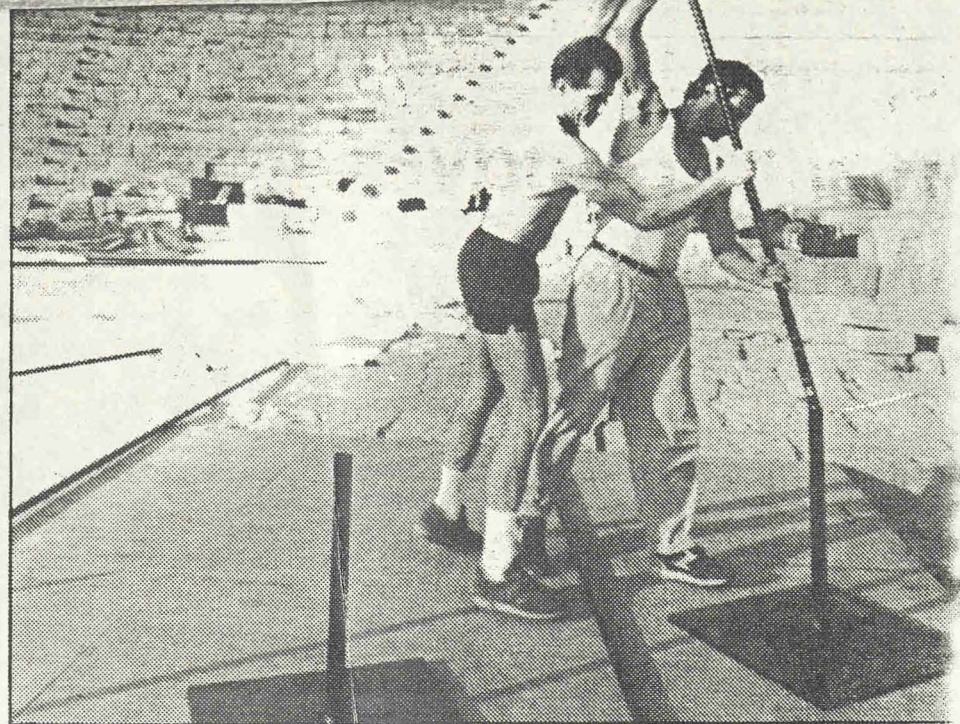
Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου και ώρα 2:30μ.μ., στο Πολιτιστικό Κέντρο «ΟΡΕΟΝ», 4η Λεωφόρος, 2ος όροφος, στην αγγλική γλώσσα και η είσοδος είναι το κοινό.

Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου και ώρα 2:30μ.μ., στο Πολιτιστικό Κέντρο «ΟΡΕΟΝ», 4η Λεωφόρος, 2ος όροφος, στην αγγλική γλώσσα και η είσοδος είναι το κοινό.

Πο Κολούμπια

Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου και ώρα 2:30μ.μ., στο Πολιτιστικό Κέντρο «ΟΡΕΟΝ», 4η Λεωφόρος, 2ος όροφος, στην αγγλική γλώσσα και η είσοδος είναι το κοινό.

Η παράσταση θα πραγματοποιηθεί, την Κυριακή 10 Νοεμβρίου και ώρα 2:30μ.μ., στο Πολιτιστικό Κέντρο «ΟΡΕΟΝ», 4η Λεωφόρος, 2ος όροφος, στην αγγλική γλώσσα και η είσοδος είναι το κοινό.

Στιγμιότυπο από την παράσταση του ίδιου έργου, στο Κούριο.

Της ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

Νέα Υόρκη, 6. -Το καλοκαίρι του 1990 είχα συνοδεύσει τον σύζυγό μου (ήταν τότε πρόεδρος του Δ.Σ. του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου) σε μία εκδρομή στον Καλοπαναγιώτη. Ο Καλοπαναγιώτης είναι ένα ορεινό χωριό που για μας έγινε σχεδόν απρόσιτο μετά την τουρκική εισβολή, αφού για να το φτάσει κανείς πρέπει να κάνει τον γύρο της οροσειράς του Τροόδους. Πριν από την εισβολή ο Καλοπαναγιώτης ήταν ένας περίπατος από την Λευκωσία, μέσω Λεύκας.

- Θα πάμε, μου λέει να γνωρίσουμε ένα αμερικάνικο θίασο που μένει εκεί, και πειραματίζεται γύρω από την Ιλιάδα του Ομήρου.

Ο Αμερικανικός θίασος, ήταν το People's Light and Theatre Co από το Malvern της Φιλαδέλφειας και η ψυχή του ο Danny Fruchter, ο Producing Director του Θεάτρου. Κάπου καμία εικοσαριά ηθοποιοί και άλλοι παράγοντες του θεάτρου, φιλοξενοούμενοι από το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου, είχαν «στρατοπεδεύ-

σει» στον Ξενώνα, πλάι στο μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Λαμπαδιστή. Πρωί και απόγευμα έκαναν θεατρικό εργαστήριο γύρω από την Ιλιάδα του Ομήρου.

- Σε αυτό τον ιερό χώρο, μας έλεγε ο Ντάνι, ανακαλύψαμε τις αόρατες κλωστές που θα μας ενώσουν με το Μέγα Μυστήριο που λέγεται Ομηρος. Πιστεύω πως αυτό το τοπίο και αυτός ο τρόπος ζωής των χωρικών, πάει καλύτερα ευθείαν πίσω στις αρχαίες ρίζες.

Βλέποντας όλα εκείνα τα νέα παιδιά να αυτοσχεδιάζουν στην σύντομη πρόβα που έκαναν μπροστά μας και ύστερα να προσπαθούν να επικοινωνήσουν με τους χωρικούς του Καλοπαναγιώτη, δεν μπορούσα να φανταστώ το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας. Ούτε μπορούσα ποτέ να φανταστώ ότι σε ένα χρόνο θα έβλεπα στην Φιλαδέλφεια την παράσταση «Αχιλλέας», που είναι καρπός εκείνου του πρώτου σπόρου του Καλοπαναγιώτη.

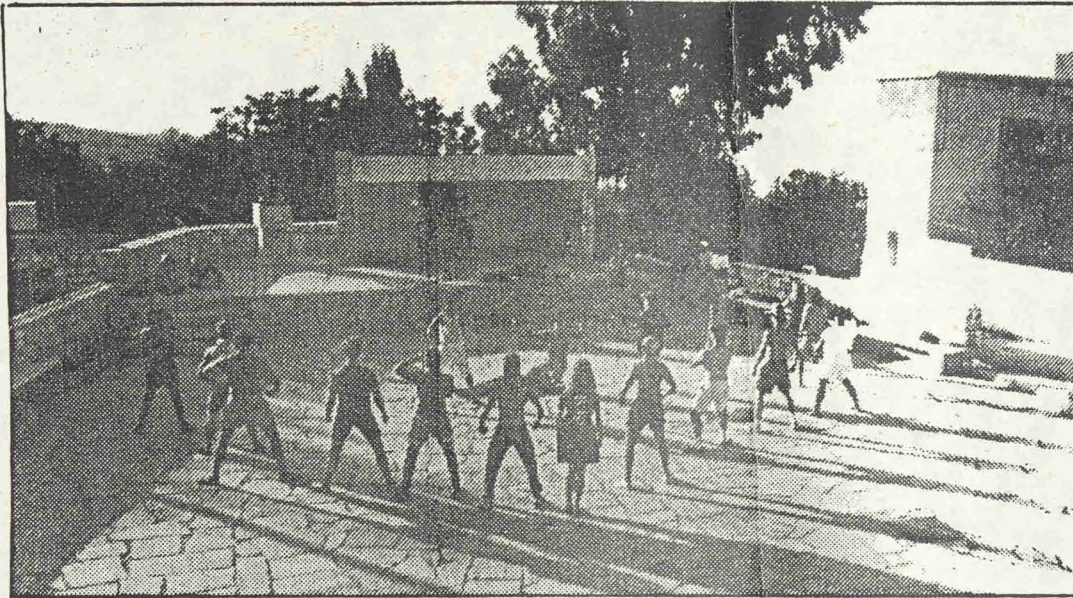
Το έργο «Αχιλλέας» γράφτηκε από την ηθοποιό και συγγραφέα Karen Sunde και παρουσιάστηκε με την μέθοδο του Θεάτρου Καπούκι, σε σκηνοθεσία του Ιάπωνα Shozo Sato. Πρόκειται για

τον γνωστό μύθο του θύματος του Αχιλλέα, με τον οποίο Ομηρος αρχίζει την Ιλιάδα επειδή ο Αγαμέμνονας του έκλεψε την σκλάβά του Τροίης Βρυσηίδα.

Πρέπει να ομολογήσω ότι η πρώτη στιγμή που άρχισα να παραστάω με ξένισε το γνωστό σε μας είδος του Καπούκι. Τα ακίνητα σώματα των ηθοποιών, με τα γόνατα μισολυγισμένα, τα πόδια ανοικτά, σε μία στάση άβολη γι' αυτό τον είδος της φωνής, που στα αποδεχόμενα αυτιά μας ηχεί παραφώνω. Με ξένισε και η σκηνογραφία, τα κοστούμια, με τα ξαπλωτά κιμονό και στολές Σαμουράι που δεν είχαν ποτέ το κοινό με την λιτότητα της αρχαίας Ελλάδας. Κι όμως η πλοκή προχωρούσε, ο έμπειρος και καλύτερος θεατρικός λόγος με τα φωτιστικά της φωνής και η συγκίνηση των ηθοποιών εκφρασμένη μέσα από λίγες κινήσεις κυρίως των χεριών, μεταδίδονταν σιγά σιγά σαν φλόγα στην πλατεία. Κάποια στιγμή έπιασα τον αέρα αυτό μου να έχει ξεχάσει πως πρόκειται για θέατρο Καπούκι, ήταν σαν να έβλεπα αρχαία ελληνική τραγωδία. Πιο ύστερα, κι αυτό ξεχάστηκε. Τώρα παρακολουθώ

ΑΣΤ. 197

Ο «Αχιλλέας», ή πως αγκαλιάζονται τρεις πολιτισμοί γύρω από μια παράσταση

Τιγμιότυπο από την παράσταση στην Δρούσια.

να ένα ανθρώπινο δράμα που αγά-σιγά άπλωνε, έπαιρνε διάσπάσεις και μετατρέπονταν στο παναθρώπινο δράμα του πολέμου.

Η επικοινωνία

Όταν η παράσταση τελείωσε, για άλλη μία φορά διαπίστωσα πως η Τέχνη του Θεάτρου μπορεί να μιλήσει σε όλες τις γλώσσες και να γίνει αντιληπτή. Το πείραμα

είχε πετύχει. Ενας αρχαιοελληνικός μύθος, ο αρχαιότερος του δυτικού πολιτισμού. Ενα φημισμένο αρχαίο θέατρο του ανατολικού πολιτισμού. Και μία ομάδα νέων ανθρώπων, πολύχρωμη και πολύμορφη. Οι ηθοποιοί, κατάκοποι από τον μόχθο της τελειοποίησης της κίνησης, καταϊδρωμένοι, νύθουν ωστόσο την ικανοποίηση της θεατρικής πράξης. Το ίδιο

και ο Ιάπωνας σκηνοθέτης.

Το έργο «Αχιλλέας» έκανε την παγκόσμια πρεμιέρα του στην Κύπρο, στο Φεστιβάλ «Καλιτεχνικός Σεπτέμβρης», που έγινε στο Κούρειο. Από την παράσταση εκείνη μεταδόθηκε ένα πεντάλεπτο από την Γιουροβίζιον, που το είδε όλη η Ευρώπη. Στη συνέχεια, το έργο παίχθηκε στη Βουδαπέστη, και μετά συνέχισε τις παραστά-

σεις του στη Φιλαδέλφεια.

Μετά την παράσταση, είχαμε την ευκαιρία να κουβεντιάσουμε με τους συντελεστές του έργου, σε μία μικρή δεξίωση στον όμορφο χώρο δίπλα από το θέατρο. Οι πιο πολλοί από τους ηθοποιούς ήταν ήδη γνωστοί μας από το εργαστήρι του Καλοπαναγιώτη. Όλοι, ενθουσιασμένοι με την Κύπρο. Η πρωταγωνίστρια Kathryn Peterson που κρατά τον πολύ απαιτητικό και ενδιαφέροντα ρόλο της Βρυσήιδος, μας λέει:

- Η ομορφιά του νησιού είναι τόσο μεγάλη, που μας μάγεψε. Όλοι είμαστε ξετρελαμένοι.

- Είμαι ερωτευμένος με την Κύπρο, προσθέτει χαμογελώντας ο σκηνοθέτης Σάτο.

Και ο νεαρός ηθοποιός Shawn Lipe που σπούδασε συγκριτική λογοτεχνία στη Βιέννη και στο Πανεπιστήμιο του Ιλλινόι, πέρα από το θέατρο, λέει:

- Είχαμε την ευκαιρία να πάμε στο βόρειο μέρος της Κύπρου, αυτό που κατέχουν οι Τούρκοι. Πρέπει να πω πως είναι διαφορετικό, δεν έχω τίποτα εναντίον των Τούρκων, αλλά εκεί έχει χαλάσει αυτή η παράδοση, εκεί δεν είναι Κύπρος πια.

Του εξηγούμε ότι στην προσπάθεια της να αλλάξει την πληθυσμιακή αναλογία, η Αγκυρα κουβάλησε χιλιάδες Τούρκους από την Ανατολία, ενώ οι αυτόχθενες Τουρκοκύπριοι φεύγουν στο εξωτερικό.

- Αυτό είναι φανερό, μας λέει. Εχω γράψει μία μελέτη γύρω από αυτό το θέμα και την έχω δώσει στον καθηγητή μου στο Πανεπιστήμιο στο Ιλλινόι.

Λίγο πριν φύγουμε από το Malvern ο Ντάνι μας δείχνει μία ταινία που γύρισε στον Καλοπαναγιώτη. Αρχίζει από τα χαράματα, για να δείξει το πως ξεκινά η μέρα σε ένα κυπριακό χωριό. Μετά προχωρεί και δείχνει την ζωή των χωρικών, τον μόχθο τον καθημερινό, την δουλειά στη γη, τα ζώα, το μοναστήρι, την πανέμορφη εκκλησία του Αγίου Ιωάννη του Λαμπαδιστή, με τις περίφημες βυζαντινές τοιχογραφίες. Η αγάπη του για τον τόπο είναι ολοφάνερη.

Στό τέλος, μας λέει: «Εχω μία έκπληξη για σας». Κι αρχίζει να δείχνει ένα φιλμ με την Κερύνεια. Ο Άγιος Ιλαρίωνας, το λιμανάκι, το Πέλλα-Πιάς. Τα μάτια μας γεμίζουν γαλάζιο και χρυσό. Τα δάκρυα.

Στιμωτόπο από την παράσταση του έργου «Αχιλλέας», που δόθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου, στη Λευκωσία.

ΚΑ
ΔΕ
ΜΕ
ΤΕ
ΚΕ
ΣΕ
ΤΙ
ΤΙ
Ο
ΤΙ
Ο
Ν
Π
Ν
Κ
Ο